

[Lisbet Hindsgaul.]

bemærkninger om et særligt i lovforslaget omhandlet område. Ligesom for mit parti er det for mig personlig en stor skuffelse, at det hverken i forfatningskommissionen eller under udvalgsbehandlingen i folketinget er lykkedes at få indføjede bestemmelser, der betrygger kirkens indre forhold. Med al den vilje, man, som den højtærede statsminister har udtrykt det, har haft til at nå det bedst mulige resultat i retning af at modernisere og betrygge, må jeg beklage, at det ikke er lykkedes at imødekomme et længe næret ønske fra mit parti og hele det store kirkefolk angående kirkens forhold. Det drejer sig om § 73 i den nugældende grundlov og grundlovsforslagets § 67, der er sålydende: „Folkekirken forfatning ordnes ved lov.“ Denne løfteparagraf er lige så gammel som grundloven af 1849.

Jeg ved ikke, om der før grundlovsforslaget og forfatningskampen i 1939 er arbejdet for denne løfteparagrafs nærmere udformning, men i 1939 var i hvert fald de tre partier, socialdemokratiet, det radiakle venstre og det konservative folkeparti, enige om en tilføjelse til paragraffen, der skulle lyde således: „Ændringer vedrørende kirkens indre forhold kan kun gennemføres, efter at forhandling derom er ført med biskopperne.“ Og endvidere: „De til folkekirken brug henlagte midler må kun anvendes til kirkelige formål.“ Dette sidste afsnit gik partiet venstre ind for i 1939.

Ved denne første behandling af grundlovsforslaget vil jeg derfor udtale ønske om, at man under den kommende udvalgsbehandling drøfter og stiller forslag om disse to tilføjelser til § 67. Jeg ved bestemt, at i kirkeligt interesserede kredse udover landet ville en sådan tilføjelse vække megen taknemlighed. Ingen kender udviklingen i fremtiden på disse vigtige områder. Vel ved de, der interesserer sig for disse forhold, at arbejdet indenfor de kirkelige instanser, arbejdet kirkeministeren og biskopperne imellem foregår efter det bedste mønster, — alligevel ville det, således som verden nu engang er, være en betryggelse at få disse bestemmelser lovfæstet.

Jeg håber, at der bliver god tid til udvalgsbehandling af det foreliggende forslag. Idet jeg iøvrigt henholder mig til den stilling, mit partis ordfører i det andet høje ting, hr. Fibiger, har indtaget, vil jeg gerne meget

stærkt understrege, at jeg håber, at disse tilføjelser sammen med andre ændringer, som de ærede ordførere har udtalt ønske om, må kunne foretages under udvalgsbehandlingen, så at den nye grundlov på en bedre måde kan give udtryk for det, der er befolkningens dybeste krav til rigets forfatning.

Min principielle stilling er den, at tokammerssystemet bør bevares, idet dette efter min mening vil være den største parlamentariske betryggelse for lovgivningsmagtens forsvarlige behandling af det, der er demokratiets inderste væsen: mindretallets lovmæssige ret. Jeg må imidlertid erkende, at således som udviklingen har været i partiet, i kommissionen og i folketingsudvalget, kan tokammerssystemet ikke opretholdes. Så er der kun tilbage et ønske om, at udvalgsbehandlingen i dette høje ting må blive så omfattende, at det foreliggende forslag kan blive bedre bearbejdet og gennemtænkt, således som man retteligt må forvente, når det drejer sig om Danmarks Riges Grundlov.

Stegger Nielsen: Også jeg har ved en gennemgang af folketingsudvalgets betænkning set, at kirkens forhold har været drøftet i det andet høje ting, således som den foregående taler, det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul, var inde på. På den givne foranledning vil jeg gerne sige et par ord om mit partis syn på kirkens forhold. Det gælder altså grundlovsforslagets § 67, der lyder: „Folkekirken forfatning ordnes ved lov.“ Der har i folketingsudvalget været overvejende enighed om denne ordlyd, men det er rigtigt, som det blev gjort gældende før, at et mindretal, bestående af de konservative medlemmer af udvalget, har afgivet en særudtalelse om forholdet, og i denne udtalelse i betænkningen findes en passus, der siger, at „da man ikke fra anden side i udvalget har kunnet tiltræde dette . . .“ Det var de ændringer, det ærede medlem var inde på vedrørende kirkens indre forhold og vedrørende kirkens midler. Jeg vil på den givne foranledning gerne herom sige, at for det første har jeg fra forskellig side erfaret, at disse ønsker fra mindretallets side blev fremsat meget sent, nemlig lige ved afslutningen af udvalgets arbejde, hvorfor lejlighed til at give tilslutning dertil eller fremsætte ytringer derom fra anden side ikke har foreligget før i allersidste øjeblik. For det andet har rettesnoren for hele folketings-